

NEKJE POKOPALIŠČE JE NA HRIBU

Župnik je oznanil, da bo v soboto ob 9. maša za pobile domobrince. Tako, direktno, brez obotavljanja ali zavijanja v tenčico (zapisati se mi boče: „sin pelos en la lengua“). In zbor se je tudi pripravljaj na vajab.

S kora ni bilo videti dosti ljudi pri maši. A so bili, sicer starejši, v zadnjih klopih oziroma stolih. Zbrano in pobožno je potekala daritev, župnik pa je v pridigi tudi spet z direktnimi besedami omenil tragiko tedanjih dogodkov in pomanjkanje smisla sedanjih „dedičev“ tedanjih krvnikov za kako obžalovanje, kaj šele za kako spravo.

Pa to ni bilo vse. V procesiji smo šli med molitvijo rožnega venca še na pokopališče nad cerkvijo, kjer rajni res bliže Bogu čakajo vstajenja. Pri spominski plošči z imeni vseh padlih in pobitih iz vasi, ki spadajo sedaj v župnijo oz. občino, so vibrirale slovenska in občinska zastava ter zastava Nove slovenske zaveze. Položili so venec pred spomenik, prižgali svečke, zbor je zapel domovinski pesmi, priložnostne besede, otroci iz osnovne šole pa so recitali Balantičeve in Kuntnerjevo poezijo. Mislim, da še nikdar ni tako na mestu bila povedana Balantičeva: Nekje pokopališče je na hribu...

Če sem prejšnjikrat omenil, da sem se počutil kot v dvorani Slovenske hiše, potem sem zdaj bil prenešen v katerega izmed slovenskih Domov, kjer so pri pripravi komemoracije sodelovali vsi: svetna, verska, šolska oblast, zbor — torej celotna krajevna (v tem slučaju farno-občinska) skupnost in počastila spomin civilistov in borcev, padlih ali pobitih med komunistično revolucijo v Sloveniji.

Kje je bilo to? Na Škofljici, nekaj kilometrov iz Ljubljane.

GB

Bo še prst žugal proti škofiji?

Mestni odbor Zveze združenj borcev NOV Ljubljana, aktiv veterank, mladi in ženski forum ZLSD Ljubljana so na ljubljanskem Kongresnem trgu proslavljali 60 let ženskih demonstracij proti Italijanom, ki so komunistom prišle prav, da so jih obrnili proti škofu Rožmanu.

Tako so na Kongresnem trgu opozorili, da spomenika ženskim demonstracijam, ki so ga izpred ljubljanske nadškofije odstranili leta 1993, še vedno niso postavili nazaj.

Sedanja ljubljanska županja Dragica Simšič je namreč za volilni golaž opljubila, da bo škofu grozeči prst postavila nazaj pred škofijo, a se je slovenska Cerkev temu uprla.

Zgleda, da tudi sedanjemu predsedniku Slovenije to povračanje v stare čase ni pri srcu, saj hoče ustvariti dobre odnose s Cerkvijo, in a tak prst bi vse prekucnil.

V spomin na omenjene demonstracije so v Ljubljani postavili štiri spomenike, in sicer na Kongresnem trgu pred Kasino, pred predsedniško palačo na Prešernovi, pred nekdanjimi zapori na Miklošičevi in pred ljubljansko nadškofijo.

Slednji je bil leta 1993 umaknjen - z njega naj bi odstranili sporni napis in prst, ki naj bi žalil cerkev -, vendar pa ga kasneje niso več postavili. Po besedah Alenke Gerlovič, ene od udeleženk omenjenih demonstracij, je bil sporni napis na spomenik dodan naknadno, po njenem mnenju pa tudi ni dokazov, da bi škof poklical gasilce, ki so 21. junija 1943 demonstrantke pred škofijo razgnali z vodnimi brizgalkami.

Po drugi strani pa ni nobenih dokazov, da jih škof ni poklical, je še poudarila. Mimogrede, škof je to v Ameriki zanikal.

Dvomimo, da bi bivši penapeti komunisti dosegli zmagošen povratek čeprav priškrtnjenega prsta, njih časi, so mimo in ljudje vstopajo v Evropo, pa bi se sedaj maza s komunističnimi balkanskimi lažnimi metodami

Drnovšek obsoja povojne pokole

Prinašamo zanimivo in pomembno novico, ki smo jo dobili od Slovenske tiskovne agencije:

Predsednik republike Janez Drnovšek je 13. junija sprejel Stanislava Klepa in Vinka Vodopivca iz Združenih ob Lipi sprave, ki sta Drnovška obvestila o nedeljski slovesnosti ob Lipi sprave na ljubljanskih Žalah. Klep je poudaril, da gre za slovesnost v čast spoštovanja dostojanstva vsakega posameznika in človečnosti nasploh. Vodopivec in Klep sta opozorila na nujnost obsodbe povojnih pobojev, kritična pa sta bila tudi do neustrezne medijske in javne pozornosti vprašanju sprave in problematiki urejanja grobišč množičnih povojnih pobojev.

Drnovšek je poudaril,

da je naloga predsednika opozarjati na vprašanja sprave in vzpostavljanja strpnih razmerij med Slovenci. Dejal je, da povojne poboje obsoja kot človek in kot državnik in si zato želi, da bi med Slovenci prišlo do iskrene sprave, sprave brez zgodovinskih obremenitev, so sporočili iz urada predsednika republike.

Država mora izvajati takšna dejanja, ki bodo odražala demokratična hotenja vseh državljanov in državljanov in izražala spoštovanje do mrtvih ter povrnila pieteto pobitim brez sodnih postopkov, je v pogovoru še poudaril Drnovšek.

Strinjal se je tudi z oceno, da je problematiki sprave in ustvarjanju strpnega dialoga do tega vprašanja v javnosti posvečene premalo pozornosti.

Hrvati, pobiti v Sloveniji

V uradu generalne državne tožilke Zdenke Cerar so potrdili, da jih je v začetku tedna hrvaški generalni državni tožilec Mladen Bajić zaprosil za informacije in dokumentacijo glede domnevnih množičnih pobojev hrvaških državljanov na slovenskem ozemlju po koncu druge svetovne vojne, s katero razpolaga slovensko tožilstvo. O pobojih je namreč pred kratkim za hrvaški tisk spregovoril nekdanji funkcionar mariborske Ozne Zdenko Zavadlav. V uradu so med drugim pojasnili, da so bili nekateri deli gradiva že posredovani hrvaškemu državnemu tožilcu.

Na vprašanje o tem, ali zaradi njegovih izjav v tisku v uradu generalne državne tožilke razmišljajo tudi o kazenskem pregonu Zdenka Zavadlava (po stari metodi, da ni kriv tisti, ki kaj stori, kriv je, kdor to razkrije! op. ur.), so pojasnili, da "bo pristojno tožilstvo proučilo možnost, da ponovno predlaga preiskovalnemu sodniku njegovo zaslišanje".

Kot je znano, je namreč Zavadlav po odkritju množičnega grobišča pri gradu Borl pri Ptuj, v katerem naj bi bile pokopane žrtve povojnih pobojev, za hrvaški tisk spregovoril o povojnih dogodkih. Med drugim je izjavil, da so pri Borlu pokopani Hrvati, ki so jih maja 1945 pobili pripadniki 3. armade jugoslovanske vojske. Po njegovih navedbah naj bi šlo za

hrvaške državljane, pripadnike ustašev, domobrincev in tudi civiliste, ki so jih zavezniške enote iz avstrijskega Pliberka vrnile v Jugoslavijo. Pripadniki slovenske Ozne in Knoja so ubijali slovenske domobrince, ujete Hrvate pa so izročali 3. armadi, ki jih je prav tako usmrtila, je povojne dogodke pojasnjeval Zavadlav.

V zvezi z grobiščem pri gradu Borl, ki so ga odkrili v prvi polovici maja, o čemer smo že poročali, pa v uradu generalne državne tožilke pojasnjujejo, da glede tega poteka policijska preiskava, ki jo usmerja vodja ptujskega okrožnega državnega tožilstva Peter Čibej.

"Policiisti so doslej izprašali nekatere priče in preiskali teren z opremo, ki zaznava kovine. Specialist mariborske bolnišnice pa je potrdil, da gre za ostanke človeških trupel."

Kot smo poročali, je na človeške kosti na travniku naletel najemnik, ki ga je letos prvič po 58 letih zoral, šlo pa naj bi za grobišče z več tisoč trupli.

Spravna slovesnost na ljubljanskih Žalah

V spomin na več desetisoč po koncu druge svetovne vojne izvensodno pobitih domobrincev je državljansko gibanje za narodno spravo Združeni ob Lipi sprave 15. junija na ljubljanskih Žalah pripravilo tradicionalno žalno spominsko slovesnost. Zbrane sta med drugim nagovorila upokojeni beograjski nadškof Franc Perko in predsednik gibanja Združeni ob Lipi sprave Stanislav Klep. Po njegovih besedah ima današnja slovesnost poseben pomen, "ker je v sozvočju z etičnimi načeli predsednika republike Janeza Drnovška, kljub resonanci z nekaterimi drugimi oblastnimi organi".

Spominska slovesnost pomeni delno moralno očiščenje Slovenije pred njenim polnopravnim članstvom v evropski zvezi. "Polno katarzo pa bo Slovenija dosegla, ko vse veje njene oblasti ne bodo več opravičevale preteklega državnega terorizma, marveč ga bodo obsodile, kakor ga je v petek obsodil Janez Drnovšek," je še poudaril Klep.

Upokojeni beograjski nadškof Franc Perko je poudaril, da si Slovenija želi spravo, saj brez resnične sprave ne more biti prave prihodnosti slovenskega naroda. Po njegovih besedah je slovenska zemlja veliko grobišče žrtv krivic, fašizma, nacizma in komunizma, ki ga je vodila "največja teroristična organizacija 20. stoletja - komunistična partija", ki mora priznati krivdo.

Na slovesnosti ob Lipi sprave sta sodelovala tudi častni oddelek Slovenske vojske in orkester policijske godbe. Že pred slovesnostjo pa je potekalo tudi bogoslužje pred lipo sprave, ki ga je vodil Franc Perko

ZLSD o urejanju grobišč

V poslanski skupini ZLSD so prepričani, da je predlagani zakon o vojnih grobiščih priložnost, da se zagotovi pieteta do umrlih, saj ustrezno ureja ureditev statusa zamolčanih grobov. Ravnanje koalicije Slovenija, ki je po zavrnitvi njihovih dopolnil protestno zapustila sejo odbora za zdravstvo, je vodja poslanske skupine Miran Potrč na novinarski konferenci ocenil kot poskus politizacije tega vprašanja.

Za poskus politizacije pa v ZLSD ocenjujejo ravnanje opozicijske koalicije Slovenija, ki je s svojimi dopolnili skušala ideološko poseči v predlog zakona o vojnih grobiščih. Kot je na novinarski konferenci pojasnil Potrč, v poslanski skupini soglašajo, da je nesprejemljivo, da mnoge državljanke in državljani, ki so bili usmrčeni med, posebej pa neposredno po drugi svetovni vojni nimajo svojega groba.

Tako so prepričani, da pieteta do umrlih zahteva, da država končno zagotovi pravico do groba tudi vsem tistim, katerih nasilna smrt je bila doslej zamolčana, grobovi pa celo prepovedani.

Kot pojasnjuje vodja poslanske skupine, predlagani zakon predstavlja priložnost, da se to tudi stori. Komisiji je po mnenju ZLSD uspelo najti rešitve za vsa, tudi sporna vprašanja, ki bi utegnili privedi do izkoriščanja in manipulacije mrtvih za dnevno politiko. V poslanski skupini tako podpirajo predloge komisije, ki presegajo omenjena izhodišča, ki predstavljajo vrednostne sodbe in tudi obsodbe. Prav zato pozivajo vse parlamentarne stranke, da predlagani zakon podprejo. Ob tem pa je Potrč dejal, da bo vsakdo po lastnih spoznanjih vrednotil zgodovino, vsi pa bomo spoštovali mrtve, omogočili pietetni in dostojni pogreb ter neideološko napisali posvetila na grobovih in spomenikih.

Seveda pa se tiho strinja s tem, da grobišča borcev proti komunizmu niso vojaška grobišča, da so kolaboraterska in na njih naj ne govorijo o padlih kot žrtvah revolucije, pač pa, do so bili le "usmrčeni".

GLEJ...

UMRL JE FRANCE DEJAK 2

SPOMINSKA PROSLAVA
V CARAPACHAYU 3

MTO SE NADALJUJE 3

X. TABOR SLOVENCEV
PO SVETU 4

JUNIJSKA RAZMIŠLJANJA 3

SLOVENCİ V ARGENTINI

MTO - 5., 6. in 7. kolo

Kvalifikacijska doba se je končala. Vsaka ekipa se je pomerila z ostalimi. Dvakrat z moštvi, ki so sestavljali vsako skupino, enkrat pa z moštvi druge skupine.

V četrtfinalih in polfinalih ni možnosti za pomote.

Vsako stvar ob svojem času. Najprej bomo opisali 5. kolo, ki se je odigralo 24. maja v San Justu:

Lepo je bilo, saj so se ta dan vse ekipe predstavile in uspešno odigrale tekme.

Prva igra je bila med fanti San Justa in Carapachaja. V prvem setu so bili Sanjuščani nejevoljni, po drugi strani pa so njihovi nasprotniki pokazali, da so dobro organizirana ekipa, ki nas bo kmalu presenetila. Končni izid je bila zmaga sanjuškega moštva 2-1 (20-25; 25-15; 15-7).

Ramoški ekipi sta izgubili proti izkušenim Lanuščanom. SDO (25-9; 25-8) ter SFZ (25-10; 25-17). Omeniti moramo, da se igralci ramoških ekip prenavljajo, to se pravi, da sta ekipi sestavljeni z zelo mladimi igralci, toda lahko opazimo voljo in navdušenje in pričakujemo lahko v prihodnosti dve močni moštvi.

Dekleta iz Carapachaja imajo težave za sestavo ekipe, ker jim primanjkuje igralcev. Na pomoč sta jim priskočili dve dekleti, ki ne sodelujeta pri nobeni drugi ekipi, in so se pomerili proti Sanjuščankam. Izid igre je bil 2-0 (25-14; 25-23) za Sanjuščanke.

Rezultat tekme med fanti San Martina in Pristave je 2-0 za Sanmartinčane (25-15; 25-14).

Zanimiva je bila igra med dekleti San Martina in Pristave. Pozitiven in naporen izid za Pristavčanke: 2-1 (18-25; 25-20; 10-15) nam dokazuje rast sanmartinske ekipe.

Zmagi obeh ekip iz Slovenske vasi proti Carapachaju sta nam dokazali, da so Lanuščani resni kandidati za podij.

SDO iz Slovenske vasi v Lanusu

SDO iz Carapachaja

SDO s Pristave iz Castelarja

Nasvidenje!

6. IN 7. KOLO. SAN JUSTO, 14. JUNIJA

Komaj so osnovnošolci zapeli mladinsko himno in sneli slovenski prapor, je sanjuška mladina obesila mrežo in pripravila športno dvorano za 6. in 7. kolo MTO-ja leta 2003.

Pristavska dekleta so z zmago 2-0 (25-16; 25-8) presenetile nasprotnice iz Slovenske vasi in tudi publiko.

Nepoznana in brez vsake volje je Sanmartinska ekipa izgubila tekmo proti Sanjuščanom 2-0 (25-14; 25-20).

Carapachajčanke so okusile zmago proti Ramoščankam 2-0 (25-12; 25-7). Upamo, da to ne bo zadnjič na turnirju.

Fantje iz Slovenske vasi so imeli apneno in peščeno igro. Apnena je bila zmaga proti Sanmartinčanom 2-0 (25-10; 25-17). Peščena pa igra proti Pristavčanom 2-0 (25-14; 25-11).

Podobno je bilo z dekleti iz San Martina, saj so izgubile proti San Justu 2-0 (25-18; 25-20) in korajžno premagale Slovensko vas 2-0 (25-22; 25-22).

S časom postajajo fantje iz Carapachaja močnejša ekipa, saj so proti Pristavčanom izgubili v drugem setu z najnižjo razliko. Končni izid je bil 2-0 (25-14; 28-26). Isti dan pa so premagali ramoško moštvo 2-0 (25-14; 25-14).

Dekleta s Pristave so z zmago 2-0 (25-20; 25-14) proti Carapachaju po vsej pravici direktno prešle v polfinale.

Enako srečo sta imeli sanjuški moštvi, ko sta premagali ramoško ekipi 2-0. SDO(25-11; 25-18) ter SFZ(25-15; 25-22).

Igra utrujenih Pristavčanov in Sanmartinčanov se je zaključila z zmago prvih 2-1 (14-25; 25-21; 5-15). Omeniti moramo, da sta te dve ekipi odigrali kar tri tekme v enem dnevu.

Čez teden dni boste v tem tedniku lahko prebrali kroniko o kvalifikaciji za definitivne tekme turnirja.

TAZOMO

CARAPACHAY

Doživeta spominska proslava

V nedeljo 8. junija po sveti maši smo se v Slovenskem domu v Carapachaju spomnili naših mučencev, domobrancev. Vsi navzoči so dobili skromno brošuro s sliko Kočevskega Roga ter Teharjev z Balantičevimi verzi in besedilom pesmi "Moja domovina".

Predsednik doma, Franci Žnidar je povezoval točke programa. Ob pesmi "Oj, Doberdob", so stopili na oder preživeli domobranci in prižgali svečo v spomin padlih za domovino. Z minuto molka smo se spomnili vseh, ki so dali življenje v tistih časih.

Poudarek spominskih besed je temeljil na dejstvih, storjenih na slovenskih tleh s strani slovenskih komunistov, ter množične likvidacije, ki je bila "del načrta za popolno uničenje določene skupine". Spomnili smo se tudi škofa Antona Vovka, kako so ga noč za nočjo zasliševali in poniževali.

Vnuki domobrancev so prinesli na oder prižgane svečke ter jih položili pred grob, narejen z zelenjem pod visečim križem ter domobranskim grbom. Medtem smo slišali pesem "Oj slovenska zemljica". Vsaka svečka je imela svoj pomen: za pobite v Kočevskem Rogu, v Teharjah, na

Krimu, za mobilizirance v nemško vojsko ter za ostale pobite in pometane v množična grobišča.

Andrej Žnidar je čustveno podal pesem hčerke mrtvemu očetu ki je bila prebrana v Ljubljani, na Žalah ob lipi sprave, junija leta 1989, ob priliki prve domobranske proslave v Sloveniji. Nato je naš dušni pastir, dr. Jure Rode, na kratko zmolil molitve za vse pokojne.

Končno smo vsi skupaj zapeli pesem "Moja domovina" ob spremljavi posnete pesmi.

Naj povem še to, da so bile pesmi, katere smo poslušali, izvirni posnetki iz leta 1944. Peli in igrali so slovenski domobranci, ki so bili vrnjeni in pomorjeni eno leto kasneje.

Ne smemo pozabiti, da je bilo v tridesetih dneh meseca junija napisano najstrahotnejše poglavje slovenske zgodovine. Zato je prav, da spomin ne utihne. Dokler bomo živeli Slovenci v Argentini, toliko časa moramo opravljati proslave in se spominjati žrtev komunistične revolucije na Slovenskem in moliti za njihov večni pokoj.

Naši domobranci — naši slovenski mučenci, prosite za nas!

Marjana Pirc

SFZ iz
Slomškovega
doma
iz Ramos
Mejje

JUNIJSKA RAZMIŠLJANJA

Ozadje vetrinske tragedije (2)

MARKO KREMŽAR

Ker govori povelje, naj se omenjene osebe razorožijo, se po vsej verjetnosti ni nanašalo na tiste, ki so že predali orožje precej dni prej in toliko manj na civiliste. Najverjetneje je, da je bil to odgovor na poročilo, da se bližajo južni meji britanske okupacijske cone oddelki hrvaške vojske, ki je bila neposredno pod nemškim poveljstvom. Znano je bilo, da se je 14. maja 200.000 hrvaških vojakov in neznano, a verjetno še večje število civilistov, bližalo Koroški v upanju, da se s predajo Britancem rešijo pred divljanjem Titovih partizanov. Ta skupina Hrvatov je bila na meji pri Pliberku zavržena dne 15. maja 1945, to je dan po Robertsonovem povelju (26).

Da ne bi bilo dvoma o namenu vrhovnega poveljstva glede beguncev, je dne 17. maja maršal Alexander izdal povelje, da naj se jugoslovanske begunce in ujetnike z južne Avstrije premesti v 'District one' (okrajšano Diston), to je v severno Italijo. Zaradi tega imena imenujejo ta odlok 'Diston order' ali 'povelje Diston'. V njem Alexander pojasni, da je na območju Distone že 11.000 Jugoslovancev (srbski prostovoljci), ostalih 24.000 pa naj tja premestijo. To število odgovarja celoti vseh slovenskih, srbskih in celo hrvaških, vojaških

in civilnih beguncev v Vetrinju. S tem je bilo Robertsonovo povelje dokončno pojasnjeno (32). Kasneje je gral. Robertson izdal nalog, naj prepeljejo prav tja tudi razorožene vojake nemške SS. Te so tja res prepeljali in jih kasneje izpustili (37).

Od 17. maja, ko je bilo izdano povelje Diston (Diston order) so bila vsa povelja Alexandrovega štaba povsem skladna v tem, da je treba jugoslovanske disidente obvarovati pred Titom (327).

Alexandrovo povelje Distone (Diston order) poudari, da bo dokončna namestitev teh beguncev odločena na ravni vlade. Da ne bodo vrnjeni, je bilo Titu jasno, ker je dal Churchill že 29. aprila navodila, katera je Alexander posredoval svojim poveljniki v Italiji in Avstriji 2. maja, in sicer, naj bodo protititovske enote razorožene in nastanjene v begunskih taboriščih ter da bo končno odločala o njih namestitvi vlada. (32)

Kasneje, 23. maja, je bilo iz Alexandrovega štaba poslano 15. armadnemu zboru naslednje naročilo, ki le potrjuje prejšnja navodila: 'Noben Jugoslovane, ki je prišel v roke zavezniških vojakov, ne bo vrnjen v Jugoslavijo ali izročen jugoslovanski vojski proti svoji volji. V tem so zapopadeni četniki, ustaši, Hrvatje, Slovenci in razni begunci ter disidenti, vključno ženske in

otroci. Vsi omenjeni bodo prepeljani in varovani v primernih taboriščih' (35).

Poveljstvo 5. korpusa pa je ukrepalo drugače. Že 15. maja, dva dni pred podpisom povelja o vračanju jugoslovanskih protikomunistov Titu, se je brigadir Low sestal s Titovim predstavnikom polkovnikom Hočevarjem z namenom 'koordinirati delovanje obeh vojsk'. Hočevar je hotel med drugim, da bi imele Titove enote nadzor nad vsemi taborišči, kjer so bili jugoslovanski begunci, kar je Low zavrnil. Sprejel pa je, kot je zapisal ta dan, da bodo čimprej vrnjeni v Jugoslavijo vsi Hrvati (30).

V arhivih britanske Foreign Office pa je shranjeno povelje 8. armadi, 'naj ne sklepa nikakih dogovorov z jugoslovanskimi poveljniki'. To povelje je prejel 5. korpus 17. maja. Na sestanku s polkovnikom Ivanovičem, ki je nadaljeval pogovore pričetih s Hočevarjem, sta dne 19. maja dobila Keightley in Low zagotovilo, da se partizani umaknejo s Koroške. Verjetno je bil ob tej priložnosti tudi govor o vračanju vseh Jugoslovancev (okrog 25.000), ki so bili pod

Charles Keightley, poveljnik 5. korpusa na Koroškem

nadzorstvom 5. korpusa. Partizani so se res umaknili s Koroške do 21. maja. Dva dni kasneje, 23. maja, so pričeli Britanci izročati iz Vetrinja Hrvate, za njimi pa Srbe in Slovence (36). Večina teh je bila pomorjena takoj po izročitvi.

Lowov in Keightleyev dogovor s polkovnikom Ivanovičem so vsi trije slavili z večerjo, o kateri je Keightley poročal generalu McCreryu, vendar ni omenil vsebine dogovora. Tako je bil dogovor o vračanju izpeljan, na da bi bilo to znano poveljstvu 8. armade (33).

Isti večer, ko sta generala Low in Keightley gostila Ivanoviča v Celovcu, je misija britanskega skupnega štaba v Washingtonu (British joint staff Mission) takole poročala šefom štaba v Londonu glede položaja v južni Avstriji: 'Četniki naj se razorožijo in nastanijo v begunskih taboriščih...', tudi bi bilo napak vračati Hrvate jugoslovanski vladi, dokler se odnosi z njo ne razčistijo. Predlagamo, da se tačas ravna s Hrvati kot z vojnimi ujetniki' (34).

Nadaljevanje prihodnjič

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta N° 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

Bungali v Bariloche. - Bungali ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. 02944-441814. E-mail: ilirska@bariloche.com.ar

Letalske karte,

rezerva hotelov,

najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ADVOKATI

Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830, 5.nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK Č asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Laval 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvjetniki - pone- deljek, torek, petek od 16. do 20. - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvjetnica; Av. Corrientes 1250, 5° F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 18. junija 2003

1 EURO 233,52SIT
1 U\$S dolar 197,75SIT

Našim zvestim naročnikom

Poldrugo leto krize, ki smo jo prestali v Argentini, je bilo polno gospodarskih težav za posameznike, društva in podjetja. Svobodna Slovenija ni bila izvzeta in še vedno s težavo nadaljuje svoje delo. Devalvacija nas je hudo prizadela. Cena v tiskarni, vezana na papir in druge večinoma uvožene prvine, se je dvignila za 47%, medtem pa smo bazično naročnino povišali komaj za 15%. Tudi drugi stroški so močno porastli. Sedanja cena 70 pesov ni dovolj, da bi krili vse stroške. Ne moremo pa znova povišati naročnine, ker je veliko naših bralcev odvisnih le od minimalne pokojnine in ne bi mogli prenesti nikakršne povišice. Tudi oglasi so se zelo zmanjšali, ker so naša društva prav tako hudo prizadeta.

Zato se obračamo na tiste, ki jih kriza ni toliko udarila, ali one, ki so si opomogli s sedanjo delno reaktivacijo, da nam priskočijo na pomoč. Vsak dar v naš tiskovni sklad bo dobrodošel. Prav tako bo pridobitev novih naročnikov olajšala naše stanje. Tako boste pripomogli, da bomo še naprej mogli opravljati poslanstvo slovenskega neodvisnega tednika, ki povezuje rojake in društva v Argentini in po svetu.

Uredništvo in uprava

Pred dvanajstimi leti smo Slovenci dobili svojo državo.
Zato bomo skupaj slavili

PRAZNIK SLOVENSKE DRŽAVNOSTI

v soboto, 28. junija 2003 v Slovenski hiši v Buenos Airesu

ob 19. uri sv. maša za vse pokojne in žive slovenske javne delavce
ob 20. uri slavnostna akademija v dvorani in prijateljska večerja

Vstopnice por \$ 15.- v predprodaji v Slovenski hiši in pri predsednikih slovenskih Domov.
Pravočasno lahko tudi rezervirate nakaznico na tel: 4636-0841

Vsi rojaki prisrčno vabljeni!

Naš dom

San Justo

"Blagor vam, ki zaradi pravice preganjanje trpite:
Nebeško kraljestvo si pridobite!"

DOMOBRANSKA PROSLAVA

v nedeljo, 29. junija po slovenski sveti maši

Polaganje venca pred spomenikom Franceta Balantiča.

Spominska akademija v dvorani:

- Slavnostna govornica: Angelca Klanšek
- Odrski prikaz: Obred v počastitev slovenskih mučencev ob obletnici množičnega pokola domobrancev

NAŠ DOM

SAN JUSTO

Nedelja, 22. junija ob 16. uri

T O M B O L A

1. dobitnik: BARVNA TELEVIZIJA 20"
ter mnogo lepih in bogatih dobitkov

Prisrčno vas pričakujemo!

OBVESTILA

SOBOTA, 21. junija:

Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 22. junija:

Spominska proslava na Pristavi, po sveti maši.

Spominska proslava v Hladnikovem domu v Slovenski vasi, po deveti maši.

Tombola v Našem domu v San Justo ob 16. uri.

SOBOTA, 28. junija:

Praznik slovenske državnosti v Slovenski hiši.

NEDELJA, 29. junija:

Spominska proslava v Našem domu v San Justo, po sv. maši.

Procesija sv. Rešnjega Telesa v Don Boscovem zavodu v Ramos Mejia ob 16.

NEDELJA, 6. julija:

Aljozijeva proslava slovenskih šolskih otrok, ob 16. uri v Slovenski hiši.

ČETRTEK, 10. julija:

Redni sestanek Zveze slovenskih mater in žena ob 16.30 v Slovenski hiši. Razgovor z Lučko Jereb Oblak.

PETEK, 18. julija:

Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v Carapachaju.

NEDELJA, 20. julija:

Srečanje molilk in molilcev Živega rožnega venca, v Slovenski hiši.

ZA SMEH

Kupec: „Te zemlje so včerajšnje, jaz pa želim današnje.“

Prodajalka: „Potem pride jutri.“

Kako se začne gorenjski kuhinjski recept?

„Najprej si sposodi...“

Policaja najdeta v Shakespearovi ulici umorjenega človeka. Ko hočeta napisati poročilo, reče prvi druge- mu: „Kako se napiše Shakespeare?“

Drugi: „Ne vem. Nesiva ga hitro na Vodnikovo cesto.“

X. Tabor Slovencev...

Nad. s 4. str.

manjšin, polje, na katerem pa je Slovenija lahko zgled drugim članicam (n.pr. Franciji in Grčiji). V zvezi z odprtimi mejami, ki pa so odprte navznoter, je omenil zaskrbljenost „obmejnih“ držav, kot je Poljska in tudi Slovenija, ki bosta morali uvesti vizume za državljane, ki so do sedaj imele prost prehod (Poljska z Ukrajinci, Belorusi; Slovenija s Hrvti, Bosanci). Skrbi ga pa, da Evropa nima svoje duše, svojih sanj, kot jih imajo ZDA (american dream).

Ivo Jevnikar, časnikar na slovenskem Radio Trst A in publicist, bivši deželni svetovalec Slovenske skupnosti Julijske krajine-Furlanije, je oprl svoje razmišljanje na dve besedi: upi in strahovi. Kot up je navedel, da se bo z vstopom v EZ na nek način izpolnila ideja Zedinjene Slovenije, saj Slovencev na tem področju ne bodo več ločevale meje. Med strahove pa je naštel predvsem možnost, da italijanski val pljuske na slovensko območje in pokupi zemljo in podjetja, da izsili uvedbo dvojezičnosti celo v Novi Gorici, da se proces asimilacije pospeši. V tej zvezi je omenil mnenje nekaterih, da se matična država premalo zanima in podpira slovensko manjšino v Italiji, da pa je tudi nizka narodna zavednost pri osrednjem narodnem telesu. Ravno nasprotno pa se dogaja pri sosedih, kjer je Italija po vstopu v EZ začela mrzlično oživljati državne

praznike z vojaškimi paradami, gojiti naravnost češčenje italijanske zastave, itd. Slovenija mora odločiti, kaj je narodnost. Če to ni vrednota, bogastvo, potem zanjo ni treba skrbeti.

Predsednik Zveze Slovencev na Madžarskem Jože Hirnšek je vse svoje poglede vezal na izključno gospodarske posledice vstopa v EZ in možnosti za razvoj manjšine, ki se pretežno ukvarja s poljedel- sko-gozdarsko, torej kme-

tijsko dejavnostjo. Gospodarski razvoj, izobraževanje red- kih razvijajočih se podjetnikov naj bi vpihnil novega kisika v vse delovanje narodne manjšine na Madžarskem.

Kot zadnji pri okrogli mizi je govoril Jurij Paljk, glavni urednik tednika Novi glas iz Gorice, sicer pesnik. Ravno ta njegova danost je odločila, da je bil njegov pristop čisto drugačen, besedno sočen in simpatično ironičen. Tudi on je omenil zaskrbljenost, da matična država ne podpira v zadostni meri pravic manjšine, da se obe državi menita (in zmenita) mimo manjšine, čeprav je nekoč bila izrečena fraza, da je manjšina most med obema narodoma, obema državama. Vprašal se je tudi, kakšna bo usoda zamejskih Slovencev, če pa meje ne bo več? Kot poglobitni greh slovenskih oblasti je navedel porazno odločitev, da so dvojezični primorski univerzi določili sedež v Kopru in ne v Novi Gorici. S tem pušča odprto polje, ki ga bo Italija hitro zavzela in verjetno kmalu spremenila že delujoči izpostavi tržaške in videmske univerze v novo, samostojno goriško univerzo. Kot pravi izziv za Slovenijo pri vstopu v EZ pa je navedel, če je pripravljena, zmožna narodnega odpora do izgube svoje zavesti, in gojenja slovenskega jezika, samobitnosti, izročila, kulture.

Bogate misli govornikov je zaključil krog vprašanj, ki so jih stavili poslušalci. Oglasil se je tudi prof. Lojze Peterle, ki se je bil vrnil iz Bruslja in povedal nekaj novosti v zvezi z zadnjimi odločbami pri EZ.

Sledil je družabni del, razgovarjanja prisotnih, ki se že dalj časa niso videli. Pri kosilu so sodelovale harmonikarice Zupan, katere so najbolj navdušeni poslušali kar med plesanjem poskočnih polk in valčkov. Številna prisotnost (bivših in sedanjih) „Argentincev“ je kosilu dala poseben južnoameriški pečat...

GB

Pet Slovencev v deželnem parlamentu

V novem deželnem par- lamentu Furlanije-Juljske krajine Italija bo sedelo kar pet predstavnikov slovenske manjšine: Mirko Špacapan (Slovenska skupnost), Tam-

ara Blažina (Levi demokra- ti), Igor Dolenc (levi demo- krat), Bruno Zorzin Spetič (Stranka slov. in italijanskih komunistov), in Igor Canci- ani (komunistična prenova).